15/12/2020

Владика Јован: Одузмемо ли љубав од човека, он престаје да буде човек

А поврх свега, обуците се у љубав која је веза савршенства. (Кол, 3.14)

У понедељак 28. по Духовима, Његово Преосвештенство Епископ шумадијски и администратор Архиепископије београдско-карловачке г. Јован служио је свету архијерејску Литургију у храму Светог Саве у крагујевачком насељу Аеродрому. Саслуживали су протојерej-ставрофор Зоран Крстић, протонамесник Немања Младеновић, јерођакон Василије (Старовлах) и ђакон Александар Ђорђевић.

Чтецирао је ипођакон Милош Коцић. За певницом је појало братство светог храма уз благоверни и христољубиви народ.

-Данашње Јеванђеље нам говори о томе да будемо “милостиви као што је милостив Отац наш Небески”. Свети апостол Павле нас на много места учи шта су то дарови Божји и каже да је сваки добар дан “одозго”. Те духовне дарове раздељује Дух Свети свакоме према његовој способности. Овде мисли на духовну способност. Раздељује према моћима и ревностима сваког човека. Што више ревнује он задобија све веће духовне дарове. Бог никоме не намеће и не товари као терет, већ према унутрашњим стремљењима човековим даје дарове Духа Светога. Од узрастања духовног у човеку, дарови се умножавају и развијају и усавршавају како кажу свети оци. Дар вере,

милосрђа, љубави, зар се то не усавршава трудом? И ако хоћемо било који дар да задобијемо, ту треба уложити милосрђа и љубави... И ми ако хоћемо било који дар да задобијемо, морамо да се потрудимо да га задобијемо. А наш дар треба да буде живот по Богу. Најочигледнији пример треба да буде Свети апостол Павле, беседио је владика Јован.

-Непоходан је труд, неопходна је ревност за стицање духовних дарова. Сваки је духовни дар као Божанско семе посејано на земљишту душе људске. Оно ниче како кажу свети оци, расте и род доноси само ако је земљиште душе чисто од трња греха и корена страсти. А пропада свако семе ако је душа урасла у то трње греха, трње страсти, и постала пут за разна зла и неваљалства у животу. За нашу ревност, Дух Свети додаје дар на дар. А дарови су Духа Светога од нас, старање да их задобијемо, да их тражимо. Као што треба да тражимо спасење и труда и подвига и поста. Зато нам је потребан дар Духа Светога, јер све у Цркви бива кроз Оца, Сина у Духу Светоме. Сваки духовни дар је пут од човека ка Богу, од земље ка небу, и пут од човека ка човеку. А од човека, како кажу свети оци, ка природи. Тако је исто и свака јеванђелска добродетељ, јер је свака јеванђелска врлина изводи душу из њене себичности, саможивости и одводи је ка Богу, одводи је у Царство Божје. Од свих тих путева, постоји још један бољи пут, пут у који се стиче и у кога се сливају сви путеви који воде у Царство Небеско. Тај пут је Божанска јеванђелска љубав којим иде сам Бог и оно што је Божје. И ако је човек на том путу, онда заиста он је задобио дар Духа Светога. Пошто је човек боголико биће божанском љубављу, то се и за њега може рећи: човек је љубав. Бог је Бог љубави, човек је човек љубављу, каже Златоусти. Одузмемо ли љубав од човека, човек престаје да буде човек. Дакле, Бог ниједног човека не оставља без дара, никога. Па ни оно рђавог човека, ни оног грешног човека не оставља без дара. А то је његова боголика душа у свакоме човеку., у праведном и у грешном – боголика душа са свим боголиким својствима: разумом, осећањем, љубављу, молитвом, и слободним умом. Нека нам Господ помогне, да ревнујемо за те “више дарове”. А дарови су “одозго”. Све добро је “одозго”. Када је Господ сишао на земљу, све добро је санео на земљу, и зато Бог је хтео да земља буде рај, и да људи живе у тој земљи као у рају. И живели су све док су имали чист ум, и док су били обдарени Духом Светим. Бог вас благословио, рекао је владикса Јован.

У наставку литургије, после освећивања дарова, и Светога Причешћа, Преосвећени је благословио верни народ.
spc.rs